

Pretresla nas je žalostna vest, da je sredi neumornega, plodovitega in načrtov polnega dela prenehalo biti plemenito, komaj 52 let staro srce našega tovariša, kolege, prijatelja, uglednega slovenskega geografa in znanstvenika ter skrbnega in vzornega moža in očeta, univerzitetnega profesorja dr. Jakoba Medveda. Smrt nam ga je iztrgala, ko smo to najmanj pričakovali. Kljub večletni bolezni in preživelemu srčnem infarktu je bil vse do zadnjega ustvarjalen in poln delovnega poleta na številnih, za slovensko družbo in geografijo pomembnih področjih.

Pokojni Jaka Medved je bil eden tistih slovenskih izobražencev, ki se je prebijal v povojnih letih s študijem ob trdnem delu od kmečkega fanta, osnovnošolskega učitelja, predmetnega učitelja, do univerzitetnega učitelja.

Njegova življenjska pot je bila vseskozi trnova, polna preprek in težav. Ko je bil star komaj 3 leta, mu je umrl oče. Pred vojno je opravil le nakajrazredno osnovno šolo ob težkem delu na gorski kmetiji svojega očeta pod Ojstrico na Koroškem, ki jo je vse življenje neizmerno ljubil.

Tudi druga svetovna vojna mu ni prizanesla. Nacistični okupatorji so mu požgali njegovo domačijo z živo materjo in sestrama.

Po drugi svetovni vojni se je ves predal izgradnji naše domovine. Z veliko vne-
mo je najprej več let učiteljeval v hribovskih nepopolnih osnovnih šolah na Koroškem, nato pa je kot ravnatelj osnovnih šol služboval v črni na Koroškem in na hudinji pri Celju. V veliki vnemi do pedagoškega dela in ljubezni do n-
rave je uredil velik šolski botanični vrt pri osnovni šoli na Hudinji.

Ko se je leta 1961 vključil kot predavatelj metodike geografije in regionalne geografije med pedagoške in znanstvene delavce na filozofski fakulteti ljubljanske univerze, je pričel s sistematičnim raziskovalnim delom dograjevati oba predmeta. Svoje bogate pedagoške izkušnje je z veliko zavzetostjo in tenko-
čutnostjo posredoval številnim študentskim generacijam. Pri vzgoji mladega pe-
dagoškega naraščaja je imel izreden posluš za izbiro snovi za preučevanje in obravnavo problemov, ki sta jih odpirala razvoj naše družbe in razvoj geograf-
ske znanosti.

V trdšer življenju si je izoblikoval tovariški odnos do svojih sodelavcev. Vedno je pošteno vrednotil skupne delovne napore. Bil je eden najbolj zvestih sodelavcev, pobudnikov in vodij raziskovalnih projektov inštituta za geografijo univerze v Ljubljani od njegove ustanovitve dalje. Pionirsko in vzorno je razvijal geografsko raziskovalno delo predvsem na didaktiki geografije, agrarni ter regionalni geografiji in kartografiji. Zapustil nam je več kot 100 tiskanih enot: knjig, razprav, atlasov, kart, ekspertiz in strokovnih recenzij. Bil je član redakcijskih odborov slovenskega geografskega znanstvenega tiska.

Svojim domačim krajem se je oddolžil s številnimi raziskavami in tiskanimi deli o problematiki gorskega kmetijstva. Zlasti je pomembna njegova knjiga o Mežiški dolini v zadnjih 100 letih, ki je njegova doktorska disertacija. Med prispevke k osvetlitvi sodobnih problemov dežel v razvoju sodita dva obsežna učbenika o Afriki in Latinski Ameriki ter poljudnoznanstvena knjižica "Svet se spreminja, človek in hrana". Med njegova pionirska dela sodi Veliki atlas sveta, ki je bil večkrat ponatisnjen v arugin jugoslovanskih republikah. Pokojnik sodi tudi med tiste geografe, ki so skušali z rezultati svojega raziskovalnega dela pomagati Slovincem v zamejstvu. Že leta 1963 ga srečamo v geografski ekipi, ki je preučevala slovensko Porabje, nekaj let kasneje pa med pisci o problematiki kmetijstva na narodnostno mešanem ozemlju avstrijske Koroške. Je tudi avtor zemljevida z italijanskimi in slovenskimi imeni v Furlaniji, Julijski krajini in Benečiji in zemljevida Tržaške pokrajine s slovenskimi krajevnimi in ledinskimi imeni.

V zadnjem času se je ves posvetil marksističnemu razvijanju didaktike geografije za reformirano osnovno in usmerjeno srednjo šolo. S svojimi tiskanimi prispevki in referati na posvetovanjih v Jugoslaviji in tujini, še zlasti z referatom na Svetovnem kongresu geografov v Moskvi leta 1975, je pritegnil s svojimi pogledi na didaktiko geografije pozornost domače in širše strokovne javnosti. Če je le mogel, je posredoval svoja spoznanja tudi širši javnosti v poljudnoznanstvenem tisku.

Ob napornem raziskovalnem ter pedagoškem delu se ni nikoli branil dela in funkcij v družbeno političnih in strokovnih organizacijah. Med drugimi je opravljal tudi funkciji sekretarja ZK na filozofski fakulteti in predsednika Geografskega društva Slovenije.

Vse njegovo obsežno delo, ki ga je opravil pokojnik, ostaja trajen in pomemben prispevek k razvoju slovenske geografske znanosti, nam geografom pa nalaga, da v njegov spomin nadaljujemo z njegovim skoraj dokončanim ali še nedokončanim delom na velikih za geografijo in vso slovensko družbo pomembnih delih, na slovenskem Nacionalnem atlasu, na Šolskem atlasu, na pripravi učbenikov za pouk geografije v osnovnih šolah in v šolah usmerjenega izobraževanja ter kart s slovenskimi krajevnimi in ledinskimi imeni za Goriško, Beneško Slovenijo in Kanalsko dolino.

Vladimir Klemenčič

OBISK HRVATSKIH GEOGRAFOV V LJUBLJANI

Novembra 1978 je bilo srečanje sodelavcev odseka za geografijo vseučilišča v Zagrebu in pedagoško znanstvene enote filozofske fakultete v Ljubljani. Za obe ustanovi je bilo srečanje pomemben dogodek, prav tako pa tudi za hrvaško, slovensko in jugoslovansko geografijo. Tako močno in na vseh ravneh deklarirano medrepubliško sodelovanje, ki je sicer bilo med geografi iz vseh republik in pokrajin nasplošno zadovoljivo z viškom, na štiriletnih zveznih kongresih (zadnji leta 1976 v Beogradu), na simpozijih, z izmenjavo predavateljev, na strokovnih obiskih, pod strokovnim vodstvom ekskurzij, z objavami